

O Pilníku, Svidříku, Vénovi a Hedvice

Pavel Dobeš

1. Pilník je zastrčená pohraniční víska,
v té vísce žije vdovec Vokatý,
z Pilníka do Svidříka vlak jen jednou píská
a ve Svidříku žijou ňáci Bohatí.
2. Bohatství Bohatých je v tom, že mají Věnu,
a vdovec Vokatý má dceru Hedviku,
Věna v ní poznal jednoduchou ženu
a jezdil za ní vlakem do Pilníku.
3. Každíčkou sobotu, za sucha i deště,
v zimě i v létě stála u trati,
lámala ji řečmi o společné cestě,
která se před nimi v dálce klikatí.
4. Co bílých lodí oceány kříží,
co ptáků lítá na svých křídlech oblohou,
a naše cesty do těch dálek aspoň míří,
když už tam nahoru za nimi nemohou.
5. Když chlapec odjel, měla v hlavě balet,
myšlenky šťastně skotačily za Vénou
po všech těch vzdušných zámcích z levných karet,
musela si je vázat mašlí červenou.
6. Hedvice bylo nadosmrtní nanic,
když Věnu sesbírali ráno po poli,
nějak se zamontoval do přechodu hranic
a v noci byla štára v celém okolí.
7. Šetření skončilo, a jí, jako ňáký dámě,
projevil účast starší seladon,
přidržel dveře a nabídl jí rámě,
úředník z okresního města Ypsilon.
8. "Děkuji, nechci," řekla, "cožpak city krađu,
cožpak jsme nebyli šťastní a bohatí,
vevnitř v mé hlavě, tam úplně vzadu
žádná zvláštní cesta už se neklikatí."
9. "Vím, že z těch lodí, o kterých všichni sníme,
nikdy žádná pro nás neplula přes oceán,
byla jsem ráda za všechny šťastné chvíle,
chcete-li, u přepážky vám je odevzdám."
10. Nechce se vždycky jen smát anebo brečet,
nedá se vždycky všemu rozumět,
co po vodě v moři, to je po lidských řečech,
v srdci to hoří a už nehřeje ...